

triton

OBUŠKU, Z PYTLE VENÍ!

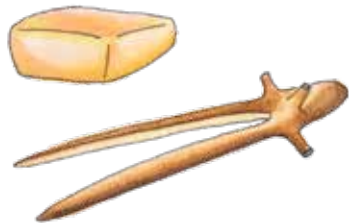
vypráví
Lenka
Rožnovská

ilustruje
Sofie Helfert

V chalupě s děravou střechou hospodařila pradlena. Zle se jí vedlo. Vedle praní prádla se musela postarat i o tři syny – Toníka, Vaška a Františka. Kluci rostli, ale do statných chlapů měli ještě daleko. Máma si dělala starosti. Z toho mála, co za vyprané prádlo dostala, sotva uživila jeden krk, natožpak čtyři. Bída si podávala dveře s nouzí, chlapci mívali hlad. Pradleně bylo do ouvej.

Když už se to bídné žití nedalo vydržet, nejstarší Toník rozhodl: „Mámo, půjdu do světa. Třeba tam najdu štěstí a kus ho donesu i domů.“

Máma synovi cestu nerozmlouvala. Ukrojila krajíc z pecnu chleba a dala mu své požehnání.

Toník šel, kam ho nohy vedly. Věřil v dobré lidi, a tak když uviděl na mezi stařečka, posadil se k němu, že spolu porozpráví.

Dědovi nebylo dvakrát do řeči. Takovou zasmušilost Toník znal, a proto podal dědečkovi krajíc: „Najezte se, dědoušku, hned vám bude veseleji.“

Děda uždibl kousek chleba a usmál se. „Je mi veseleji. Potkal jsem hocha dobrého srdce. Máš málo, skoro nic, přesto ses o to se mnou rozdělil. Na oplátku se teď já budu dělit s tebou.“

Stařeček vytáhl z kapsy bílé plátýnko, rozprostřel ho a zašeptal: „Ubrousku, prostři se.“

V tu ránu se na něm objevil talíř s voňavou pečínkou. Toník se nestačil divit. „Na co čekáš, jez,“ pobídl ho stařeček. Když Toník dojedl, stařeček mu ubrousek dal.

Toníkovi bylo do skoku. I když domů pospíchal nejkratší cestičkou, brzy ho zastihla tma. Hleděl, kam by hlavu složil, a pak si povšiml hostince. Neváhal a vstoupil.

Hostinský byl zlý mužský, kluk jako za groš kudla se mu nelíbil. „Co tady chceš? Táhni, odkud jsi přišel!“ utrl se na chlapce.

„I nevyhánějte mě,“ hlesl Toník, „když mě necháte v hostinci přespat, královsky vás pohostím.“ Aby Toník dokázal pravdivost svých slov, vytáhl ubrousek a poručil mu, aby se prostíral. Ubrousek hned dával, o co si řekl. Na stole zvoněla pečená husa, knedlíky se zelím, máz piva, buchtý a koláče.

Hostinského do jídla dvakrát pobízet nemusel. Jedl a celou dobu myslel jen na to, jak by ubrousek získal. A vymyslel to podle svého rozumu – když Toník usnul, kouzelný ubrousek mu vyměnil za obyčejné plátýnko.

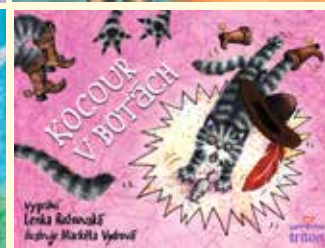
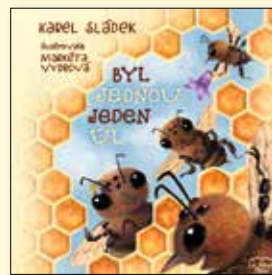
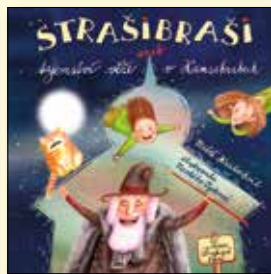
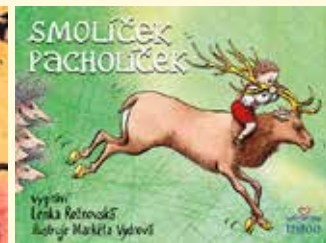

Chlapec se šťastně vrátil domů. Už od dveří volal, že má něco, čím nadobro vyženou hlad z domu. Položil ubrousek na stůl a radostně poroučel: „Ubrousku, prostři nám klobásky, jelita, pečení, koláče a něco na zapití.“

Jenomže ubrousek nic neprostřel. Chudák Toník jím mával, desetkrát ho obrátil, prosil i láteřil – nestalo se nic.

„Měli jsme hlad, tak holt tu hladovou písničku budeme pískat dál,“ prohlásila máma. Mávla rukou a šla si po své práci.

Text © Lenka Rožnovská, 2022 • Illustrations © Sofie Helfert, 2022 © Stanislav Juhaňák – TRITON, 2022 • Sazba Vladimír Vyskočil – KORŠACH • Pro radost dětem vydal Stanislav Juhaňák – TRITON, Vykaňská 5, 100 00 Praha 10, jako svou 2716. publikaci. • Vydání 1. • Korektury Eliška Pospíšilová. • Tisk Tiskárna a vydavatelství 999, s. r. o. ISBN 978-80-7684-034-8 **Pohádky si můžete objednat na www.tridistri.cz**

ISBN 978-80-7684-034-8

9 788076 184034

nejkrásnější pohádky vypráví
Lenka
Rožnovská

OBUŠKU, Z PYTLÉ VEN!

Joník

Frantík

Vášek

Osel

Pohádky si můžete objednat na www.tridistri.cz